

## Mi-ai spus...

Lyana Poezii

---

Mi-ai spus, că nu mă mai iubești, aseară....  
Și-ai zis-o așa de-ncet,și liniștit,  
Am râs ca și-alte dăți, a n-a oară,  
Crezând că iar îți arde de glumit.

Și am venit cu brațele întinse  
Spre tine, așa cum o fac mai mereu,  
Cu mii de gânduri și idei aprinse  
Ca să te păcălesc și eu la rândul meu!

Dar nu, nu-mi mai zâmbeai ca altădată,  
Stăteai în colțul mesei abătut,  
Privirea-ți trăda firea zbuciumată,  
Și-o vorbă înăbușită -n colț de gând.

Te frământai într-una în neștire  
Și mâna îți treceai prin păr ușor,  
Privirea ta, trecea acum prin mine  
Iar ochii tăi priveau acum în gol.

Și n-am știut ce-anume te frământă  
De ce-s așa de aspri ochii tăi...  
Mă amăgeam că gluma intuită  
O fi ținând mai mult ca de-obicei!

Dar nu, n-a fost o glumă, speriată,  
M-am așezat lividă încet pe pat,  
Și-am încercat cu vocea tremurată  
Să te întreb ce s-a întâmplat de fapt!

Nu mi-ai răspuns îndată, doar o mână  
Ți-ai ridicat spre tâmplă, încet, tăcut  
O lacrimă ivită-n colț de geană  
Ți s-a prelins pe față și pe gât...

Și-atunci am înțeles pe loc, așa deodată,  
O revelație ciudată am avut,  
Că tot ce am făurit o viață-ntreagă  
S-a prăbușit în mai puțin de un minut!

Ce rost ar mai avea acum doar vorbe  
Noiane de crâmpieie fără sens!  
Când gesturile vii, gânduri tăcute

Schimbau neînțelesul în înțeles!

Și m-a cuprins încet curiozitatea...

Dorința de a ști cumva și eu

Ce s-a întâmplat, și cine e ingrata

Ce mi-a furat în tine locul meu!

Cum stam pierdută în colțul gol de masă,

Și încercam să rad ce m-a strivit,

M-ai readus din nou, parcă, la viață

Spunându-mi, că în fond, iar ai glumit.....